

Sygn. akt II Ka 392/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
------------------------	-----------------------------

--	--

Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz
---------------------	---

przy udziale prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2023 r.

sprawy **J. P.**

oskarżonego z art. 278 §1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżycielkę posiłkową

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 30 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 603/21

wyrok zmienia w ten sposób, że:

- ustala, iż wyrąb drzew miał miejsce na działce leśnej,

- orzeczony na podstawie art. 67§3 kk obowiązek obejmuje częściowe naprawienie szkody,

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

wydatki postępowania odwoławczego przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 392/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 30 stycznia 2023 r. w sprawie II K 603/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		J. P.	Działka nr (...) posiada status lasu o pow. 0,52 ha i gruntów orných o pow. 0,19 ha.	Uproszczony wypis z rejestru gruntów	299
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----		-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Uproszczony wypis z rejestru gruntów	Dokument uznany za wiarygodny, strony nie podważyły jego autentyczności.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>- obraza prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu z art. 278 § 1 k.k. w sytuacji, kiedy czyn wyczerpał znamiona z art. 290 § 1 k.k. albowiem wyrąb drzew i ich zabór miał miejsce z lasu prywatnego tj. z działki nr ewid. 266;</p> <p>- naruszenie przepisów procedury postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 409 k.p.k., poprzez nieuwzględnienie wniosku oskarżycielki posiłkowej z 25 stycznia 2023 r. dotyczącego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>otwarcia zamkniętego przewodu sądowego;</p> <ul style="list-style-type: none"> - pominięcie dowodu z akt przygotowawczych w postaci dokumentacji fotograficznej pni po wyrąbanych drzewach z działki ewid. nr 266 wraz z protokołem oględzin Policji z kwietnia 2021 r.; - ustalenie stanu faktycznego na podstawie opinii biegłego w okolicznościach kiedy oględziny działki nr ewid. 266 były dokonane bez zawiadomienia o tej czynności pokrzywdzonych i bez ich udziału oraz opinia nie została doręczona pokrzywdzonej J. G., zaś pokrzywdzonej A. B. po zamknięciu przewodu sądowego. Opinia biegłego jest nierzetelna co do szacunków cen netto; - błąd w ustaleniach faktycznych, iż oskarżony dopuścił się wyrębu 17 drzew w sytuacji kiedy sam oskarżony wskazał biegłemu 26 pni po wyrąbanych drzewach w celu ich przywłaszczenia z działki nr ewid. 266; - błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie wartości drewna w miejsce wartości wyrąbanego i skradzionego drzewa z lasu przy zasądzeniu obowiązku naprawienia szkody. 	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja oskarżycielki posiłkowej zasługiwała na uwzględnienie jedynie w nieznacznej części, niemającej jednak większego wpływu na samą istotę pierwszoinstancyjnego wyroku, w</p>		

którym zawarto rozstrzygnięcie właściwe co do jego meritum.

Na wstępie należało odnieść się do zarzutu oskarżycielki posiłkowej dotyczącego błędnej kwalifikacji czynu. Sąd Okręgowy zauważył, iż zaistniała potrzeba dokonania zmiany w wyroku Sądu Rejonowego w zakresie wskazania, iż działka (...), na której miał miejsce wyrąb drzew jest działką leśną, na co wskazuje dokumentacja zebrana w postępowaniu odwoławczym, w tym uproszczony wypis z rejestru gruntów (k. 299), nie mniej jednak taka zmiana nie pociąga automatycznie za sobą uznania czynu J. P. za przestępstwo z art. 290 § 1 k.k., albowiem swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 278 § 1 k.k. Natomiast czynność wyrębu drzew określoną w art. 290 § 1 k.k., należy uważać jako czynność współukaraną uprzednią. Konstrukcja czynu współukaranego polega na tym, że sprawca, który popełnił dwa czyny zabronione, odpowiada tylko za jedno przestępstwo, gdyż uznaje się, że pociągnięcie do odpowiedzialności za jeden z tych czynów, nazywany czynem głównym, jest wystarczające dla potrzeb reakcji karnej, a więc odrębne skazywanie za czyn drugi, nazywany właśnie czynem współukaranym, jest niecelowe. Jest to konstrukcja pozaustawowa. Na płaszczyźnie ogólnej nie ma żadnych wątpliwości, że może być stosowana tylko wtedy, gdy pomiędzy tymi czynami zachodzi jakiś związek funkcjonalny, nazywany często więzią czasowo-sytuacyjną, a stopień społecznej szkodliwości czynu współukaranego jest niższy w porównaniu z czynem głównym

(K. Janczukowicz, Przypadki stosowania czynu współukaranego,

LEX/el. 2015). Odnosząc się do zależności już konkretnie pomiędzy czynami z art. 278 § 1 k.k. i art. 290 § 1 k.k. należy wskazać, że zgodnie z powszechnie przyjętym stanowiskiem uważa się, iż nie zachodzi kumulatywny zbieg przepisów ustawy pomiędzy art. 290 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. Jeśli sprawca dopuści się naprzód wyrębu drzewa w lesie, a następnie zabierze to drzewo w celu przywłaszczenia, odpowiada tylko za jedno przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k., natomiast wyrąb drzewa w lesie stanowi w tym przypadku współukaraną czynność uprzednią (M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas [w:] Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. V, red.

W. Wróbel, A. Zoll, Warszawa 2022, art. 290). Taka sytuacja ma miejsce w niniejszym postępowaniu, gdyż oskarżony J. P. dokonał wyrębu i zaboru w celu przywłaszczenia 17 sztuk drzew gatunku sosna, a zachowanie oskarżonego w postaci wyrębu drzew zostało uznane za czynność współukaraną.

Następnie oskarżycielka posiłkowa nie zgodziła się z decyzją Sądu Rejonowego o oddaleniu jej pisemnego wniosku z dnia 25 stycznia 2023 r. o wznowienie zamkniętego przewodu sądowego z powodu istotnych okoliczności, które miały miejsce po jego zamknięciu. W tymże wniosku oskarżycielka posiłkowa wniosła o wykonanie szeregu czynności, mających na celu podważenie ustaleń dokonanych przez biegłego sądowego z zakresu leśnictwa i gospodarki leśnej, szkodnictwa leśnego, wyceny drzew i drewna A. G., zawartych w opinii z dnia 29 grudnia 2022 r. Sąd Okręgowy uważa za słuszną decyzję Sądu

meriti o oddaleniu wniosku, gdyż podobnie dopatrzyl się zmierzania w sposób oczywisty do przewlekania postępowania

w sprawie, natomiast przewidziane w art. 409 k.p.k. wznowienie przewodu sądowego ma charakter fakultatywny i zależy od uznania sądu. Sąd może wznović przewód sądowy jedynie wówczas, gdy uzna to za celowe; nie można jednak przyjąć, że sąd ma obowiązek wznowienia postępowania, gdy to strona postępowania dostrzega taką potrzebę (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2022 r., II KK 376/22). Wprawdzie skarżąca słusznie dopatrzyla się naruszenia ze strony biegłego obowiązku poinformowania o czynności, której miał dokonać, aczkolwiek nieobecność pokrzywdzonych niewątpliwie nie miała wpływu na wiarygodność czy wartość materiału dowodowego i końcowego rozstrzygnięcia. Nie można przyznać racji skarżącej dotyczącej zarzutu odnoszącego się niedoręczenia opinii, albowiem przepis art. 318 k.p.k. stanowi, że stronom zezwala się na wzięcie udziału w przesłuchaniu biegłych oraz na zapoznanie się z opinią, jeżeli została złożona na piśmie, z czego nie wynika, że prowadzący postępowanie jest obowiązany do zawiadomienia stron o przesłuchaniu biegłych lub do doręczenia im odpisów opinii, a jedynie w przypadku zgłoszenia przez strony takiej potrzeby, nie może temu odmówić (Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 listopada 2003 r., II AKz 947/03). Oskarżycielka posiłkowa miała możliwość zapoznawania się z całością materiałów znajdujących się w aktach sprawy, o czym

została pouczona. Pozostałe zarzuty dotyczące przedmiotowej opinii stanowią polemikę z ustaleniami w niej zawartymi, a z którymi nie zgadza się skarżąca. Sąd Rejonowy zasadnie uznał niniejszą opinię za wiarygodną, została ona sporządzona rzetelnie, wyczerpująco i obiektywnie oparła się na materiałach akt postępowania (także protokole oględzin z kwietnia 2021 r. – k. 72-74) i czynnościach przeprowadzonych przez biegłego w terenie.

Oskarżycielka posiłkowa neguje również objęcie wyrokiem wyrębu i zaboru w celu przywłaszczenia jedynie 17 sztuk drzew gatunku sosna, a nie 26, co było zarzucone J. P. aktem oskarżenia. Czyn zarzucony oskarżonemu aktem oskarżenia obejmował swoim zakresem czasowym okres pomiędzy 1 marca 2020 r. a 30 maja 2020 r. Jak wynika

z przytoczonej powyżej opinii, w wyniku przeprowadzonych czynności przez biegłego A. G., można było jednoznacznie wskazać, iż w okresie objętym aktem oskarżenia mogło dojść do pozyskania 17 sztuk drzew gatunku sosna, natomiast oględziny i pomiary reszty pniaków nie pozwoliły na oszacowanie okresu pozyskania drzew lub wskazywały na pozyskanie

w czasie znacznie wcześniejszym (k. 223v). W postępowaniu sądowym J. P. przyznał się do wyrębu 17 sztuk drzew gatunku sosna (k. 192v), co koresponduje z ustaleniami dokonanymi w postępowaniu, zwłaszcza z rzetelną i bezstronną opinią biegłego. Ponadto, przychylenie się do stanowiska oskarżycielki posiłkowej byłoby w tym przypadku rozszerzaniem w wyroku zakresu

zachowań oskarżonych na działania dodatkowe, wykraczające poza czasowe ramy określone przez akt oskarżenia, gdyż zgodnie ze stwierdzeniem biegłego, do wyrębu wskazanych drzew doszło „znacznie wcześniej” i nie można byłoby przyjąć, iż zachodzi tożsamość czynu w ramach tego samego zdarzenia historycznego i tym samym zaistniałaby negatywna przesłanka z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. stanowiąca bezwzględną przyczynę odwoławczą w myśl art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Sąd Okręgowy dostrzegł, że w trakcie pierwszych oględzin działki (...) (k. 72-74) z udziałem pokrzywdzonych ujawniono 26 pni po wyciętych drzewach, jednak zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania J. P. wycięcia i zaboru drzew ponad 17 sztuk, do których oskarżony się przyznał a następnie wskazał biegłemu

w trakcie oględzin. Ewentualne uzyskanie zdjęć wykonanych przez Policję w trakcie pierwszych oględzin i tak nie doprowadziłoby do przypisania oskarżonemu przestępczych działań w szerszym zakresie.

W dalszej części należy zauważyć, że Sąd meriti na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umorzył na okres próby 3 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku, co nie jest kwestionowane przez skarżącą. Również zdaniem Sądu Okręgowego zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania

w niniejszej sprawie jest słuszne z uwagi na to, że zważając na wszelkie okoliczności sprawy można niewątpliwie stwierdzić nieznaczną winę i społeczną szkodliwość czynu

J. P., natomiast okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa, a więc zostały spełnione wymagane ku temu przesłanki. Na podkreślenie zasługuje niekaralność oskarżonego, incydentalny charakter jego czynu, a także uzasadniona pozytywna prognoza, iż będzie postępował zgodnie z porządkiem prawnym. Okres próby w wymiarze 3 lat jest zdaniem Sądu II instancji adekwatny do okoliczności sprawy. Ponadto, przy orzeczeniu warunkowego umorzenia postępowania, Sąd Rejonowy w myśl art. 67 § 3 k.k. zasądził wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych J. G. i A. B. poprzez zapłatę kwoty 7624,19 zł płatnej w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku. Co do tej kwoty skarżąca sformułowała zarzut, uważając ją za niską, nieobejmującą utraconych korzyści, a jedynie stratę rzeczywistą. Na uwagę zasługuje fakt, że obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody - zgodnie z art. 46 § 1 k.k. - może obejmować jej naprawienie w całości albo w części. Odszkodowanie może być ograniczone do części szkody; sąd nie musi w każdym przypadku zobowiązywać do naprawienia szkody także w zakresie *lucrum cessans* (utraconych korzyści). Regułą powinno być objęcie tym środkiem całości szkody, gdyż - jak słusznie podkreśla się w literaturze - ze względu na to,

że podstawową funkcją obowiązku naprawienia szkody jest funkcja kompensacyjna, nie może budzić żadnych wątpliwości to, że w prawie karnym, podobnie jak w prawie cywilnym, obowiązuje zasada pełnej kompensacji szkody. Niemniej można orzec ten obowiązek wobec części szkody ustalonej w sposób pewny (R. A. Stefański [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. V, red. M. Filar, Warszawa 2016, art. 46). Sąd Okręgowy zważył, iż pewna wartość drzew, których bezprawne wyrabianie zostało przypisane oskarżonemu jest określona przez biegłego prawidłowo (k. 224v) i stanowi kwotę jaką oskarżony winien zapłacić tytułem naprawienia szkody, jednak należało dokonać zmiany w zaskarżonym wyroku polegającej na wskazaniu, że orzeczone na podstawie art. 67 § 3 k.k. obowiązek obejmuje jedynie częściowe naprawienie szkody i tym samym nie zamyka drogi do dochodzenia reszty odszkodowania w drodze cywilnego postępowania o czym mówi art. 46 § 3 k.k. Obecnie ustalona została kwota częściowego naprawienia szkody w takim zakresie, jaki udało się w ramach przeprowadzonych dowodów jednoznacznie określić i jest równa ustalonej stracie rzeczywistej (damnum emergens).

Nadmienić należy, że biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy i tak nie byłoby możliwe zasądzenie nawiązki na podstawie art. 290 § 2 k.k., nawet gdyby czyn został zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 290 § 1 k.k., ponieważ postępowanie karne wobec J. P. zostało warunkowo umorzone, a więc nie nastąpiło skazanie. Natomiast z treści przepisu art. 290 § 2 k.k. wynika wprost, że

orzeczenie obligatoryjnej nawiązki na rzecz pokrzywdzonego następuje w razie skazania sprawcy za wyręb drzewa albo za kradzież drzewa wyrąbanego lub powalonego. Jednoznaczne sformułowanie art. 290 § 2 kk obligujące Sąd do orzeczenia wobec sprawcy czynu zabronionego wymienionego środka karnego nie daje zatem możliwości jego orzeczenia w wypadku warunkowego umorzenia postępowania karnego, które nie może być utożsamiane ze skazaniem za przestępstwo (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2002 r., III KK 266/02).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w gestii Sądu Okręgowego było dokonanie zmian w wyroku jedynie w części, uważając pozostałe zarzuty skarżącej za bezzasadne, a przytoczone argumenty na ich poparcie jako nietrafne.

Wniosek

Zmiana lub uchylenie wraz z przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia z orzeczeniem co do kosztów postępowania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wobec częściowej zasadności zarzutów podniesionych przez oskarżycielkę posiłkową, wniosek apelacyjny zasługiwał na uwzględnienie w ograniczonym zakresie.

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 30 stycznia 2023 r. w sprawie II K 603/21 z wyłączeniem rozstrzygnięć opisanych w rubryce 5.2.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazano w rubryce 3.1. Jednocześnie Sąd Okręgowy nie dopatrył się istnienia uchybień podlegających rozpatrzeniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 30 stycznia 2023 r. w sprawie II K 603/21 w zakresie: - ustalenia, iż wyręb drzew miał miejsce na działce leśnej, - określenia, że orzeczony na podstawie art. 67 § 3 k.k. obowiązek obejmuje częściowe naprawienie szkody.	
Zwięźle o powodach zmiany	

Wskazano w rubryce 3.1.	
-------------------------	--

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Sąd Okręgowy orzekł, iż ze względu na zaistnienie przesłanek określonych w art. 624 § 1 k.p.k. wydatki postępowania odwoławczego przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżycielka posiłkowa	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana